

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra HENRICH OG PERNILLE

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 3-7: Komедier", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 3-7: Komедier*, udg. af F. J. Billeskov Jansen , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 210. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holb05val-shoot-idm140203108608912/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 3-7: Komедier

HENRICH OG PERNILLE

- dermed, end at styre den Lyst som mig var paakommen, og at merke, hvorledes det var at være fornemme.
- ARV. Men vilde Kudsken og Tjenerne altid bekvemme sig til saadan Opvartning?
- HENRICH. Kudsken og Tjenerne veed ikke andet, end jeg er Herren selv.
- ARV. Ha ha ha! Gid du faae en Ulykke! Det er artigt nok.
- HENRICH. Nu skal du høre videre, Arv. Her udi dette Huus logerer en fremmed Frøiken fra Landet, som heder Leonore og er meget riig, thi hun fører sig op som en Princesse. Den samme Frøiken har seet mig nogle gange udi min Stads, og er bleven sterk forliebt udi mig, har sat en gammel Kone ud paa mig at udforske mit Hierte-Lav, og jeg har i Sinde at holde Bryllup med hende denne Aften. Kandst du nu begribe, Arv, hvordan jeg kand komme i Stand at forære dig 50 Rdlr. ja 50 Rdlr. til?
- ARV. Est du bandsat? Henrich! Du kandst blive hengt derover, naar det kommer for Lyset, hvo du est, og at du saaledes har bedraget en fornemme Jomfrue.
- HENRICH. Du maa høre Omstændighederne, Arv! Jeg bedrager hende ikke, hun bedrager sig selv; thi jeg har ingen Roe kundet have for hende. Jeg har ikke givet mig ud for at have Midler eller at være af Stand. Jeg har allene sagt, at jeg boer i det Huus, som er lige over for hendes. Hun løber efter mig, og jeg ikke efter hende. Det er en, som vil med Diævels Magt giftes. Thi hun er løs paa Traaen som en Ulykke, saa jeg blir vist nok Hanrey. Men det vil ikke sige. Jeg faaer saa megen Velstand med hende, at jeg kand bære mine Horn med Respect og lade dem forgylde til.
- ARV. Men at føre sig saadan op som du gjør, det er jo at give sig ud for en stor Herre, for at bedrage en Jomfrue.
- HENRICH. Arv! du kiender ikke denne Byes Folk ret. Gid jeg havde en Daler for hver en Slyngel, hver en Staader, der her gaaer i fløyels Kiøle, da var jeg en riig

ACTUS I. SCENA 2.

Mand. At jeg fører mig saadan op, har jeg ingen uden min Herre at gjøre Regnskab for. Hvorfor Pokker spør hun sig ikke for, hvem jeg er? hvorfor lar hun mig ikke være i Roe? Jeg kand gjøre min Eed paa, at jeg aldrig har givet hende ringeste Anledning. Men den gamle Kielling siger, at hun er færdig at revne af Kierlighed, saa jeg kand merke, at det er allene min Person hun er forliebt udi, og at jeg virkelig uden Fare gjør en stor Lykke.

ARV. Paa den Maade merker jeg, at det kand gaae an. Ha ha ha! Hvilken forbandet Historie!

HENRICH. Der har du min Haand, Arv, at du skal faae 50 Rdlr. i Aften.

ARV. Et halvhundrede Rdlr. er værdt at gjøre nogen Tieneste for. Hvad vil du da, at jeg skal gjøre?

HENRICH. Jeg forlanger ikke andet end at du skal holde gode Miner. Du kand ellers agere min Skytte.

ARV. Ja det vil jeg gjerne gjøre.

HENRICH. Men hvad er ellers dit Ærende nu i Byen i dag?

ARV. Jeg skulde berud for at lade dig viide, at alting maa være i Beredskab; thi Herren vil være her i dag.

HENRICH. Hillemaent! Hvad siger du? Kommer han til Byen i dag, da maa jeg min Troe skynde mig. Her, Arv! om en halv Time skal jeg efter Aftale besøge min forlibte Jomfrue. Da maa du komme ind og spørge efter din Herre Leander og levere mig et Brev.

ARV. Men naar vor Herre faaer saadant Tojerie at viide?

HENRICH. Han vil lee deraf. Meener du, at min Herre misunder mig min Lykke? Dersom jeg ikke var forvissed om hans Godhed mod mig, dristede jeg mig aldrig til at gjøre saadant. Kom, lad os gaae lidt hjem først.